

Richting

Veel mensen kunnen zich in nieuwbouwwijken niet oriënteren. Ze gaan dan in cirkels rijden. Eenrichtingstraten en woonerven maken het inderdaad onmogelijk om recht op je doel af te gaan. Moderne architecten doen daar nog een schepje bovenop. Met een vormgeving die steeds weer terugkomt in allerlei gedaanten, spelen ze spelletjes met argeloze bezoekers. Maar als je hebt afgesproken om ergens te gaan eten om acht uur, dan heb je geen zin in die spelletjes.

Op industrieterreinen is het al niet veel beter. De bezoekers daar zijn weliswaar professionele spoorzoekers zoals vertegenwoordigers en vrachtwagenchauffeurs, maar de bewegwijzering is er ook moeilijker. Eindeloze cijferreeksen op richtingborden proberen de weg te wijzen naar zone 20005, niet te verwarren met zone 50002, want in die zone vind je geen huisnummer 20569... Het wordt dus tijd voor iets

nieuws. Het wordt tijd voor Belgisch octrooi no. 09301017, het richtingaanduidmiddel.

Op elke hoek prijkt een totempaaltje met kleurige pijlen. Elke kleur wijst naar een straat of plein. Je gaat van hoek naar hoek, van totem naar totem totdat je uiteindelijk in de straat komt waar je moet zijn. Het slimme zit 'm in de paaltjes, die allemaal hetzelfde zijn en daardoor in serie kunnen worden geproduceerd. Door de gekleurde segmenten te verdraaien, stel je de pijlen in voor elke situatie, voor elk kruispunt of splitsing. Het enige wat je als bezoeker moet weten is de kleur die je moet volgen. Dus de kleur van de straat waar je naartoe moet. Maar dat kun je vooraf vragen aan de mensen naar wie je gaat. Weten ze ook hoe laat je komt eten.

Het richtingaanduidmiddel werkt zonder computers, toetsen of beeldschermen. Gewoon met je hoofd en met je ogen. Uit België dus.

JOS COX